

CÁC THÁNH THIÊN THẦN TRỢ GIÚP

Chị Maria Antonia (1900-1939), người Ba-Tây (Brazil), Nữ Tu Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ. Tên thật Chị là **Cecilia Cony**. Chị qua đời trong hương thơm thánh thiện. Trước đó, vì nhận ra các nhân đức anh hùng nên các Bề Trên ra lệnh cho Chị viết Hồi Ký. Xin trích dịch phần **Chị viết về sự trợ giúp của các Thánh Thiên Thần**.

Năm 1918, thân phụ con chuyển về làm việc tại Rio de Janeiro. Năm ấy con 18 tuổi. Sự xa cách làm con vô cùng buồn khổ vì con khấn khít với ba con như một trẻ thơ. Không rõ con sẽ ra sao nếu con không được Đức Chúa GIÊSU và Thánh Thiên Thần Bản Mệnh con trợ giúp.

Đối với con, thân phụ con là thiên thần bằng xương bằng thịt, là người tâm phúc của con. Mỗi khi con đau ốm, ba con chăm sóc con rất chu đáo. Vì lẽ đó, sự vắng mặt của ba con khiến con thật đau xót.

Tại Rio de Janeiro, ba con sống trong một khách sạn. Mỗi ngày người điều đặng viết thư cho mẹ con. Bẵng đi một thời gian, người ngưng không gởi tin tức. Sau cùng, gia đình nhận điện tín báo cho biết người bị bệnh, nhưng không có gì trầm trọng.

Nhận tin, hằng đêm con thức giấc, quì gối bên cạnh giường để cầu nguyện cho ba. Con cầu nguyện mãi cho đến khi nào Thiên Thần Bản Mệnh đặt tay lên vai con, ra hiệu cho con chấm dứt và lên giường ngủ. Về sau, ba con kể lại câu chuyện xảy ra cho ba con như thế này.

Một buổi chiều, trên đường về khách sạn, ba con cảm thấy khó chịu. Vào nhà, người gọi anh bồi-phòng đến. Anh khuyên ba con mời bác sĩ đến ngay. Hồi ấy, tại Rio de Janeiro mới xuất hiện dịch cúm tây-ban-nha và ba con bị nhiễm bệnh tức khắc. Ba con bị bệnh nặng suýt chết. Chính anh hầu-phòng trả lời các điện tín gia đình gởi cho ba con.

Nhiều năm sau này, ba con vẫn không hết lời ca ngợi những đức tính quý hiếm của anh bồi-phòng như: *ngay thẳng, quảng đại và trung tín*. Tên của chàng thanh niên bồi phòng khắc ghi tận trái tim ba con.

Chàng tên Micae.

Riêng con, con không bao giờ biết mặt chàng, nhưng con tin chắc chắn rằng, chàng là dụng cụ Thiên Thần Bản Mệnh con dùng để giúp đỡ ba con.

Nơi khách sạn ba con trọ, có 24 người chết vì bệnh dịch cúm tây-ban-nha. Lúc ấy, các bác sĩ thật hiếm và càng hiếm hơn con số các y tá. Mười y tá trực đêm phải trả bằng giá vô cùng đắt đỏ. Trong khi đó, anh bồi-phòng Micae túc trực chăm sóc ba con với trọn tâm tình hiếu thảo triu mến.

Anh hầu-phòng Micae giúp đỡ ba con ròng rã trong vòng mấy tháng trời. Khỏi bệnh, nhưng ba con vẫn còn yếu. Chính anh Micae nâng đỡ dìu dắt ba con trong từng đường đi nước bước.

Sau này, khi nhắc đến anh y tá Micae từng chăm sóc ba con, một lần, người nói với con:

- Ba là lính thâm niên, từng phục dịch lâu năm trong quân ngũ. Ba luôn cố gắng giữ trinh nguyên lương tâm và nét quý phái của nghề nghiệp, và sự hiện diện của chàng thanh niên này khiến ba cảm thấy đầy lòng kính trọng và ngưỡng mộ. Anh không bao giờ chấp nhận tiền ba tìm cách trả cho anh nhiều lần. Một hôm, vì ba nài nỉ mãi, anh bảo ba hãy trao số tiền ấy cho một trong các con gái ba.

Khi kể cho con nghe điều ấy, ba con - người không bao giờ khóc, ngay cả khi chị Dulca con qua đời - đôi mắt ba con bỗng đầm lệ ..

Riêng con, nếu con chu đáo nhắc đến người thanh niên này, chỉ vì lý do con cảm thấy kính trọng và vô cùng ghi ơn chàng, người đã tận tâm chăm sóc ba con.

Về phần ba con, không biết bao nhiêu lần ba con viết thư cho anh, nhưng không bao giờ nhận được thư trả lời của anh. Liên quan đến anh, ba con chỉ biết duy nhất một điều: anh tên Micae.

... "Này Ta sai thiên sứ đi trước ngươi, để giữ gìn ngươi khi đi đường, và đưa ngươi vào nơi Ta đã dọn sẵn. Trước mặt thiên sứ, hãy ý tứ và nghe lời thiên sứ. Đừng làm cho thiên sứ phải chịu cay đắng; thiên sứ sẽ không tha lỗi cho các ngươi, vì danh Ta ngự trong thiên sứ. Nếu thực sự ngươi nghe lời thiên sứ, nếu ngươi làm mọi điều Ta nói, Ta sẽ trở thành kẻ thù của kẻ thù ngươi, đối phương của đối phương ngươi. Thiên sứ của Ta sẽ đi trước mặt ngươi và dẫn ngươi vào đất hứa" (Xuất Hành 23,20-23).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 149-158).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt